

Porównanie średnich w wielu populacjach o rozkładzie normalnym – Analiza wariancji (ANOVA)

Założenia:

$$X_i \sim N(m, \sigma^2) \quad \sigma_1 = \sigma_2 = \sigma_3 = \dots = \sigma_i$$

model analizy wariancji:

$$y_{ij} = m + a_i + e_{ij}$$

gdzie:

y_{ij} – wielkość cechy

m – średnia ogólna (może być oznaczana również literą μ)

a_i – efekt i -tego poziomu czynnika

e_{ij} – błędy losowe, o rozkładzie $N(0, \sigma_e)$

Hipoteza zerowa $H_0: m_1 = m_2 = m_3 = \dots = m_i$ (średnie nie różnią się)

Hipoteza alternatywna $H_1: m_i \neq m_i'$ (co najmniej dwie średnie różnią się)

Tabela analizy wariancji:

Źródło zmienności	Stopnie swobody	Sumy kwadratów	Średnie kwadraty	F_{emp}
Czynnik	$k - 1$	$\text{var}A$	$S_a^2 = \frac{\text{var}A}{k-1}$	S_a^2 / S_e^2
Błąd losowy	$N - k$	$\text{var}E$	$S_e^2 = \frac{\text{var}E}{N-k}$	
Ogółem	$N - 1$	$\text{var}T$		

$$\text{var}A = \sum_{i=1}^k n_i (\bar{X}_i - \bar{X})^2, \text{var}E = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} (X_{ij} - \bar{X}_i)^2,$$

$$\text{var}T = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} (X_{ij} - \bar{X})^2,$$

$$\text{var}A + \text{var}E = \text{var}T$$

Funkcja testowa F_{emp}

Wartość krytyczna $F_{\alpha, k-1, n-k}$

α – poziom istotności (najczęściej przyjmujemy 0,05)

k – liczba poziomów czynnika

n – liczebność prób

Jeżeli $F_{\text{emp}} > F_{\alpha, k-1, n-k}$ to \mathbf{H}_0 odrzucamy i przyjmujemy \mathbf{H}_1

Porównania wielokrotne (szczegółowe)

Grupy jednorodne — podzbiory średnich, które można uznać za takie same (nie różnią się istotnie)

Procedury porównań wielokrotnych — postępowanie statystyczne zmierzające do podzielenia zbioru średnich na grupy jednorodne

Procedury: Tukeya, Scheff'ego, Bonferroniego, Duncana, Newman–Kuelsa i inne.

NIR — najmniejsza istotna różnica

Jeżeli $|\bar{X}_i - \bar{X}_j| < NIR$, to uznajemy, że $\mu_i = \mu_j$.

Jeżeli $|\bar{X}_i - \bar{X}_j| \geq NIR$ to uznajemy, że średnie różnią się (różnica istotna statystycznie)

Procedura Tukeya

$$NIR = t_{\alpha, k, n-k} \cdot S_e \sqrt{\frac{1}{n}}$$

$t_{\alpha, k, n-k}$ — wartość krytyczna studentyzowanego rozstępu
 S_e -błąd standardowy różnicy średnich

WSPÓŁCZYNNIK KORELACJI

Współczynnik korelacji liniowej Pearsona (oznaczany najczęściej symbolem - r) określa poziom zależności liniowej między zmiennymi losowymi.

$$r = \frac{\text{cov}(X, Y)}{s_x \cdot s_y}$$

gdzie, wartość kowariancji (cov) na podstawie próby liczymy wg następującego wzoru:

$$\text{cov}(X, Y) = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})(Y_i - \bar{Y})$$

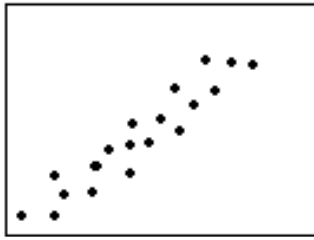
natomiast s_x i s_y są odchyleniami standardowymi dla zmiennej X i Y

Współczynnik korelacji liniowej dwóch zmiennych jest, zatem ilorazem kowariancji i iloczynu odchyleń standardowych.

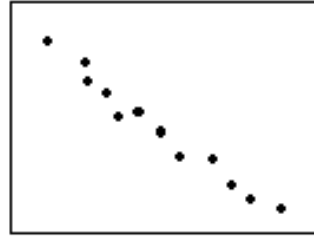
Współczynnik korelacji liniowej przyjmuje zawsze wartości w zakresie $[-1, 1]$.

Im większa wartość bezwzględna współczynnika, tym większa jest zależność liniowa między zmiennymi. $r_{xy} = 0$ oznacza brak korelacji, $r_{xy} = 1$ oznacza silną korelację dodatnią, jeżeli jedna zmienna (X) rośnie to również rośnie druga zmienna (Y), natomiast $r_{xy} = -1$ oznacza korelację ujemną (jeżeli zmienna X rośnie, to Y maleje i na odwrót).

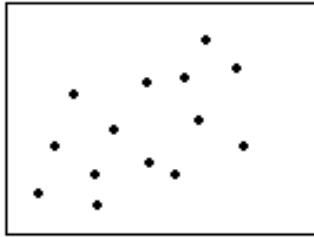
Stopień korelacji

silna dodatnia ($r = 0,8$)

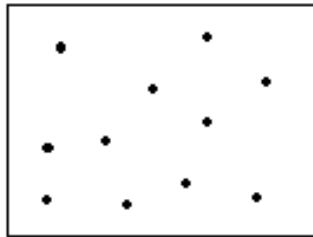
silna ujemna ($r = -0,8$)

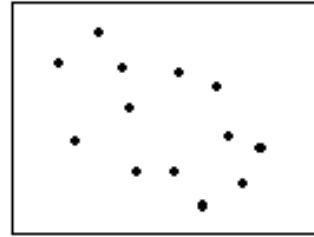
słaba dodatnia ($r = 0,3$)

umiarkowana ujemna ($r = -0,5$)

brak korelacji ($r = 0,0$)

słaba ujemna ($r = -0,3$)

Testowanie istotności korelacji

Hipoteza zerowa: $H_0: \rho = 0$

ρ - wartość współczynnika korelacji dla całej populacji

Jeżeli $|r_{\text{emp}}| > r_{\alpha, 2, n-2}$ to H_0 odrzucamy.

$r_{\alpha, 2, n-2}$ – jest wartością krytyczną współczynnika korelacji prostej Pearsona